

ŠKOLA ŘEMESEL A OBCHODU V ŽITAVĚ

ARCHITEKT	Bauamt Zittau / Max Wiederanders (1890 – 1976)
DOBA VZNIKU	1928 – 30
ADRESA	Zittau, Hochwaldstraße 21a
PROHLÍDKA	jen po domluvě
INFORMACE	www.topomomo.eu

Také v Žitavě lze dodnes pozorovat vliv moderních architektonických myšlenek meziválečné doby. Pozoruhodným příkladem je Škola řemesel a obchodu (Handwerker- und Gewerbeschule), zřízená v roce 1930 žitavským stavebním úřadem a architektem Maxem Wiederandersem.

Historie dodnes zachované Školy řemesel a obchodu začíná v 19. století. V letech 1846–48 navrhl Carl August Schramm, žák a spolupracovník Karla Friedricha Schinkela a architekt žitavské radnice, »Královskou obchodní a stavební školu« (»Königliche Gewerbe- und Baugewerkschule«). Tato pozoruhodná stavba se dnes nachází severně od historického centra na rohu ulic Klosterstraße a Theaterring.

V roce 1880 byla místním živnostenským spolkem otevřena nová nedělní grafická škola. Cílem bylo zlepšit grafické a konstruktérské dovednosti příslušných stavebních živností. V roce 1898 získala žitavská nedělní grafická škola vlastní budovu v ulici Brüderstraße (číslo 13) v blízkosti radnice. Na samém začátku 20. století pak byla zřízena škola řemesel s 250 žáky a 20 učiteli, ze které se v roce 1904 stala »Městská škola řemesel v Žitavě« (»Städtische Handwerkerschule Zittau«). Ještě před začátkem první světové války stoupla poptávka po dobře vyškolených řemeslnících, a proto bylo s podporou saského ministerstva hospodářství přijato usnesení o zřízení nové školy řemesel.

V souvislosti s válkou a jejími následky byla realizace tohoto záměru nejprve odložena. Teprve ve dvacátých letech, kdy výuka přibližně 1.500 žáků probíhala na pěti různých místech, byla myšlenka na výstavbu nové školy řemesel opět oživena. Základní kámen nové školy, postavené ve stylu Bauhausu, byl položen v roce 1928. Stavební projekt byl dokončen v roce 1930 a provoz Městské školy řemesel a obchodu mohl být na novém místě zahájen s více než 50 třídami.

Pro realizaci projektu se podařilo získat mnichovského architekta Maxe Wiederanderse. Ten byl jak architektem, tak také vedoucím školy řemesel v Kerschensteinu a v roce 1926 vedoucím »Mistrovské školy truhlářského řemesla v Mnichově« (»Meisterschule für das Schreinerhandwerk in München«). V roce 1938 byl odpovědný za »uměleckou přehlídku« na Mezinárodním veletrhu řemesel v Berlíně a o rok později za organizaci výstavy »Umění starého Japonska«. Dále patřil k zakládajícím členům poválečného Svazu německého díla v Bavorsku a později se stal členem vedení v Celoněmeckém svazu díla. V roce 1951 byl Max Wiederanders jmenován komisařem výstavy na 9. Triennale di Milano.

Dnešní školní komplex v ulici Hochwaldstraße se skládá z osmi různých hlavních budov a přístaveb. Mimoto byly budovy rozsáhle rekonstruovány. Architektonický koncept z roku 1928 přitom neusiluje o symetrii, ale vychází z volné prostorové kompozice ležících a stojících kvádrů. Všechny budovy jsou záměrně jednoduché a v různé výšce jsou ukončeny plochou střechou. Centrálním tělesem je čtyřpatrová podlouhlá budova, která je z obou stran orámována vysokými přístavbami a ve které se nacházejí školní třídy. První tři patra budovy mají jednotný vzhled. Pozoruhodné jsou také chodby s postranními vitrínami a zavěšenými kulatými svítidly a také impozantní schodištní věž uprostřed objektu. Svou architekturou objekt připomíná jak desavský Bauhaus, tak také bernauskou Spolkovou školu u Berlína od Hannese Meyera a Hanse Wittera.

www.topomomo.eu

